

Czy Państwo Członkowskie lub władze lokalne Państwa Członkowskiego obliczając wynagrodzenie pracowników kontraktowych służby publicznej musi uwzględnić okres zatrudnienia w określonych podmiotach w Szwajcarii, porównywalnych do wymienionych w § 41 ust. 2 Tiroler Landesvertragsbedienstetengesetz (ustawa kraju związkowego Tyrol o pracownikach kontraktowych służby publicznej) (względnie w § 26 ust. 2 Vertragsbedienstetengesetzes z roku 1948 — ustawy o pracownikach kontraktowych służby publicznej) **w całości**, czy też Porozumienie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi a Konfederacją Szwajcarską w sprawie swobodnego przepływu pracowników (Dz.U. 2002 L 114/16), w szczególności artykuł 9 ust. 1 załącznika I tego porozumienia należy interpretować w ten sposób, że dopuszczalne jest **ograniczenie zaliczenia** okresu zatrudnienia pracowników do okresu zatrudnienia **po wejściu w życie** porozumienia w dniu 1 czerwca 2002 r.?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Arbetsdomstolen (Szwecja) z dnia 15 września 2005 r. w sprawie Laval un Partneri Ltd przeciwko Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundet avdelning 1 Byggettan i Svenska Elektrikerförbundet

(Sprawa C-341/05)

(2005/C 281/18)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 19 września 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Arbetsdomstolen (Szwecja) z dnia 15 września 2005 r. w sprawie Laval un Partneri Ltd przeciwko Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundet avdelning 1 Byggettan i Svenska Elektrikerförbundet.

Arbetsdomstolen (Szwecja) zwraca się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na stepujące pytania:

1) Czy próba zmuszenia przez organizacje związkowe, za pomocą akcji protestacyjnej w postaci blokady, zagranicznego usługodawcy do zawarcia w państwie przyjmującym układu zbiorowego w zakresie warunków pracy i zatrudnienia tego rodzaju, jak przedstawiony w powyżej wspomnianym orzeczeniu Arbetsdomstolen, jest zgodna z zasadami Traktatu WE dotyczącymi swobody świadczenia usług i zakazu wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową oraz z dyrektywą 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, jeżeli w państwie przyjmującym ustawodawstwo stanowiące

transpozycję tej dyrektywy nie zawiera wyraźnych norm dotyczących określania warunków pracy i zatrudnienia w układach zbiorowych?

2) Szwedzka ustawa „Medbestämmandelagen” zakazuje organizacji związkowej podejmowania akcji protestacyjnych skierowanych przeciwko stosowaniu układu zbiorowego zawartego między innymi partnerami społecznymi. Zakaz ten stosuje się jednak, zgodnie ze szczególnym przepisem stanowiącym część ustawy zwanej „lex Britannia”, wyłącznie do podjętych przez organizację związkową akcji protestacyjnych związanych z warunkami pracy, do których Medbestämmandelagen znajduje bezpośrednie zastosowanie, co w praktyce oznacza, że zakaz ten nie ma zastosowania do akcji skierowanych przeciwko przedsiębiorstwom zagranicznym wykonującym czasowo działalność w Szwecji przy pomocy własnego personelu. Czy zasady Traktatu WE dotyczące swobody świadczenia usług i zakazu dyskryminacji ze względu na przynależność państwową oraz dyrektywa 96/71 stoją na przeszkodzie stosowaniu tej ostatniej reguły — która łącznie z pozostałymi przepisami lex Britannia powoduje, że w praktyce szwedzkie układy zbiorowe znajdują zastosowanie i mają pierwszeństwo przed zawartymi wcześniej zagranicznymi układami zbiorowymi — w stosunku do akcji protestacyjnej w postaci blokady podjętej przez szwedzkie organizacje związkowe przeciwko usługodawcy działającemu czasowo w Szwecji?

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-342/05)

(2005/C 281/19)

(Język postępowania: fiński)

W dniu 19 września 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez M. van Beeka i I Koskinena, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Finlandii.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 12 ust. 1 i art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁽¹⁾ poprzez regularne zezwalanie na polowanie na wilki z naruszeniem odstępstw przewidzianych w art. 16 ust. 1 tej dyrektywy.
- 2) obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.